

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. **Opravištvo**, na katero naj se blagovoltijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Naši notarji in postava.

Iz Brežic 9. marca. [Izv. dop.]

Vaš cenjeni list je uže večkrat omenjal in razlagal postavne dolžnosti naših ces. kr. bilježnikov ali notarjev na Slovenskem, se ve da, kakor se vsak dan lahko prepričujemo, vse brez vspeha. Gotovo pa daljnim krogom ne utegne znano biti, da pri naši c. kr. okrajni sodnji uže od meseca septembra 1875 sem vse komisije pri eksekutivni prodaji premakljivega blaga in pri eksekutivnih cenitvah zemljišč ces. kr. notar kot sodnijski poverjenik vsled neke naredbe c. kr. višje sodnje v Gradci opravlja, da stroški tek komisij namesto 6 gold. do 15 gld. zmirom 12 gld. do 35 gld. iznašajo, katere mora eksekut, ki je večjidel le ubog kmet in kajzar, plačevati.

Take komisije opravlja ces. kralj. notar vsak dan po 1—3, razen srede in sobote, ki sta sodnijska in uradna dneva — in vrh tega še včas po nedeljah inventira, iz česar je razvideti, da mora pravo notarsko delo, kakor pogodbe mej ženinom in nevesto, mej možem in ženo i. t. d. zaostajati na škodo stranke.

Nij tedaj čudno, če sklopljene pogodbe mesece in mesece v notarskeji miznici leže, namesto, da bi se o pravem času pri sodnji vložile, kar se neki posebno rado pripeti strankam, ki ne morejo vsega zaslužka na enkrat plačati. Te in še druge nestrpljivosti, katerih hočem pozneje enkrat omenjati in dokazati, so napotile vse občinske zastope in okrajni zastop Brežkega sodnijskega okraja priloženo pritožbo na slavno ces. kr. višjo sodnijo v Gradci s 66 podpisov izročiti s prošnjo, da bi odslej zopet c. kr. sodnija po svojih zmognih uradnikih take posle opravljal, sicer se v kratkem ves kmetijski stan zatare.

Prepis te prošnje poslali smo tudi našemu državnemu poslancu g. dr. Vošnjaku na Dunaj, ki se bode gotovo prizadeval, naše breme tudi v tej jako važnej zadevi olajšati.

Prošnja se v slovenskeji prestavi glasi:

„Slavno c. kr. višje deželno sodišče!

„Uže od septembra 1875 se vsled neke nam neznane naredbe višjega sodišča skoraj pri vseh okrajnih sodiščih spodnje Štajerske, prav posebno pa pri c. kr. okrajnem sodišču v Brežicah vse sodnijske komisije razen slučajeve motenja posestva c. kr. notarju v izvrševanje odkazujejo.

„Nasledki te naredbe se kažejo i za stranke i za sodnijske uradnike zelo škodljivi — ker se bodo prvi, ako bodo te neopravičene razmere še dalje trajale, spravili vsi na beraško palico, notarji pa bodo postali milijonarji, in končno mora sveto pravo vso moč

svoje dostojnosti, primerjenosti in hitrosti izgubiti.

„Ta naredba se podpisanim občinskim predstojništvom zdi tem čudnejša, ker je znano, da si je visoko c. kr. višje deželno sodišče „poslano“ v večernem listu „Tagesposte“ od 28. aprila 1870 št. 111. oziroma naredbe od 8. septembra 1868 št. 3520 jako k srcu vzelo, dočim se na vposlani „dilemma“ „Tagesposte“ od 4. maja 1876 šte. 102 nij čisto nič obziralo.

„Kako pa je to, da bi stranka, ki pravice išče, morala trpeti in še tako drago plačevati taka zavlčevanja v vršenji eksekucij, ker ima zdaj samo notar komisijo, prej pa jo je imelo 2, 3, 4, in tudi 5 sodnijskih uradnikov?!

„Kako se vjema načelo primerjenosti in hitrosti pravosodja s faktom, ki je skoraj brez izjeme na dnevnem redu, da namreč stranke iz strahu pred trojnimi stroški ustavljajo izvršenje komisije?!

„Zaostanki pri sodiščih to ravnanje tem manj morejo opravičevati, ker se morajo s tem na enej strani zaostanki v zapuščinskem obravnavanju naraščati, pri notarji, ki ima vsak dan razen sred in sobot, 1, 2, 3 komisije, na drugej strani pa trpi zaradi tega zelo dostojnost sodnijskih uradnikov. Poglejmo vendar notarijalen, celo od računskega oddelka slavnega ces. kr. višjega deželnega sodišča od 23. oktobra 1876 šte. 9230 adjustiran plačilni nalog za eksekutivno cenjenje posestva zarad izterjanja d. k. zaostalega davka 39 gl. 44 kr. s. p.

	Nastavljeno		Odmerjeno	
Informacija	— gl. 80	kr.	— gl. 80	kr.
Registrowanje in čislanje	—	80	—	80
Izpis iz zemljiške knjige	2	50	2	50
Izpis iz katastra	2	50	2	50
Zaslišanje težavno, jako raztreseno, honorar za čas	12	—	12	—
Pisar	2	—	1	50
Potnina	2	50	2	50
Cenilci	5	—	5	—
Miljni denar	6	14 ¹ / ₂	6	14 ¹ / ₂
Poročilo in predloga	1	—	1	—
Vsota	35 gl. 24 ¹ / ₂ kr.		34 gl. 74 ¹ / ₂ kr.	

„Cenjenje tega posestva, ki je 1 uro od Brežic oddaljeno, je bilo 16. februarja 1864 št. 765, izvršeno po ces. kr. sodnijskem pristavu stalo samo 8 gld. 60 kr.; zdaj bi bilo, izvršeno po sodnijskem pristavu stalo samo

13 gold. 64¹/₂ kr., torej 21 gold. 10 krajc. manj!!! (Ekshib. šte. 7293 de 1876.)

„Realno cenjenje ad ekshib. šte. 7294 de 1876, torej s poprejšnjim cenjenjem taisti dan izvršeno, zaradi zaostalih davkov v znesku 30 gld. 36. kr. s. p se je adjustiralo na . . . 31 gl. 03¹/₂ kr. in bi bilo po sodnijskem pristavu samo . . . 12 gl. 83¹/₂ kr. torej za . . . 18 gl. 20 kr. manj stalo!!!

„Daljni plačilni nalogi dokazujejo, da so naslednja posestvena cenjenja:

Eksh. št. 5476 de 1876 po notarji 29 gl. 02 kr.

„	6322	„	„	„	28	„	87	„
„	5975	„	„	„	26	„	03 ¹ / ₂	„
„	1757	„	„	„	21	„	91	„
„	4300	„	„	„	13	„	46	„
„	8430	„	„	„	29	„	03	„

stala, ko bi jih bili pa sodnijski uradniki izvrševali, stala bi bila k večjemu od 6 do 15 gld.

„Ne oziraje se na to, se stroški še s tem povišujejo, da se večkrat eden in isti dan po 2 ali 3 komisije vrše in se nič pro parte ne računi, dalje, da največkrat izpisek iz zemljiške knjige in iz katastra odpade, ker se je gotovo 70% v brežkem okraji ležečih posestev uže prej cenilo, in notar večjidel le prepisuje, pri čemer se je žalibog uže zgodilo, da so se uže prodana in eksekvirana posestva (vsaj v zemljeknjiževnem obziru) vred cenila, ali pa, da se še katastralna občina, v kateri so posestva, nij navedla, dalje, da so se deli drugih, eksekutu ne pripadajočih zemljeknjiževnih ulog zmešali, tako, da večkrat štajerska hranilnica terja, da se popravijo take po tukajšnjem notarji storjene cenitve; da se pisarja nij nikdar soboj vzelo, ker zapisnik ali notar sam piše, ali pa še le doma pisarju narekuje, in se ljudje po večkrat pozivljajo v notarsko pisarno, da se podpišejo; dalje, da cenilci le 1 gld. 50 kr. za eno dopoludne in 2 gld. za celi dan dobivajo brez obzira na to, ali je na isti dan pala ena ali dve ali tri komisije, akoravno so se vselej za cenilca nastavljeni 2 gld., 2 gld. 50 kr., ali celo 3 gld. — adjustirali.

„Poleg tega naj se še pomisli, da §. 27. pristojbinskega tarifa za notarje kot sodnijske komisarje novi notarski red nij odpravil.

„Ali se bode potem še kdo čudil, če stranke v svojih prošnjah terjajo radovoljno sodnijsko cenjenje svojih posestev po sposobnem sodnijskem uradniku?

„Ravno tako nezaslišani so stroški zapuščinskega obravnavanja, ako se vidi, da se za najnavadnejše obravnavanje brez inventure po po 9 gld. 40 kr., 36 gld., da celo 75 gld. račun in plača.

„Ko bi le samo c. kr. sodnija v Brežicah

mogla kazati take gorostasne zaostanke — kar pa odločno zanikavamo in pri tem z veliko večjim opravičenjem kažemo na sosedna okraja Kostanjevico in Krško — odpomoglo bi bilo visoko c. kr. pravno ministerstvo in oziroma vis. c. kr. deželno nadsodišče temu zlu najboljše, najhitreje in najceneje, ko bi bilo popolnilo mesto okrajnega sodnika, ki je uže od 15. sept. 1876 prazno (ne samo osobo imenovalo), predstavilo ali upokojilo kancelista Jožefa pl. Draženovića, ki ima uže od februarja 1876 počitnice, in bi bilo tem izpraznenjem odkazalo v službovanje izpitane avskultanta.

„Nadejaje se, da se bode ta opravičena pritožba uvidela, in da se bodo od površno navedenih resnic še druge obelodanile, stavljamo nujno prošnjo:

„Visoko c. kr. nadsodišče naj izvoli v zanimanju davkoplačevalcev vsake vrste na spodnjem Štajerskem, posebno pa v okrožji c. kr. okrajne sodnije brezke odpraviti naredbo od septembra 1875 in izvršenje komisij c. kr. okrajni sodnji odkazati.“

V Brežicah 1. marca 1877.

I. Za občino Brežice.

L. S. popolni odbor: 1. J. Žnideršič l. r., župan; 2. Hubert Wutt l. r., obč. sv.; 3. Janez Janežič l. r., obč. odb.; 4. Ignacij Loj Altmann l. r., obč. sv.; 5. Ferdinand Granner l. r., obč. odb.; 6. Janez Faleskini l. r., obč. sv.; 7. Josip Šilic l. r., obč. odb.; 8. Vincenc Grebenc l. r., obč. odb.; 9. Miha Lepšina l. r., obč. odb.; 10. Alojzij Šetinc l. r., obč. odb.; 11. Ignacij Linser l. r., obč. odb.; 12. Josip Gross l. r., obč. odb. vsi iz Brežic.

II. Za občino Pišec.

13. Tone Verstovšek l. r., obč. predst.; 14. Jaka Kostevc l. r., obč. odb.; 15. Jurij Veršec l. r., obč. odb.; 16. Auguštin Retzer l. r., obč. odb. vsi iz Pišec.

III. Za občino Sromlje.

17. Z. k. Janez Molan, obč. predst. po Martin Šimuk-u l. r. podp.; 18. Josip Krošelj l. r., obč. sv.; 19. Josip Sotlar l. r., obč. odb.; 20. Franjo Drugovič, obč. odb. in cen. vsi iz Sromelj.

IV. Za občino Globoko.

L. S. 21. Janez Urek l. r., obč. predst.; 22. Janez Ogorevc l. r., obč. sv.; 23. Tone Kovačič l. r., obč. odb. vsi iz Globokega.

V. Za občino Zamostec.

L. S. 24. Josip Cetin l. r., obč. predst. iz Zamostca.

VI. Za občino Zdole.

25. Fr. Zorčič l. r., obč. predst. in cen.; 26. Z. k. Jaka Boh, obč. odb. po L. S. Fr. Novak l. r., podp. vsi iz Zdol.

VII. Za občino Veliki Obrež.

L. S. 27. Z. k. Janez Merslavč, obč. sv. po Potočnik-u l. r. podp.; 28. Josip Deržič l. r. obč. sv. vsi iz Velikih Obrež.

VIII. Za občino Videm.

L. S. 29. Franjo Novak l. r., obč. predst. in cen.; 30. Franjo Arnšek l. r., obč. sv. in cen.; 31. Josip Nunčič l. r., obč. sv.; 32. Janez Volčanšek l. r., obč. odb.; 33. Janez Ogrinc l. r., obč. odb.; 34. Fridrik Simandl l. r., obč. odb. vsi iz Vidma.

IX. Za občino Selo.

35. Martinc Šetinc l. r., obč. predst. 36. Josip Jurkšas, obč. sv. iz Sela.

X. Za občino Gaberje.

L. S. 37. Janez Lubšina l. r., obč. predst.; 38. Janez Lubšina l. r., obč. sv.; 39. Josip Zupančič l. r., obč. sv. iz Gaberja.

XI. Za občino Loč.

L. S. 40. Franjo Bogovič l. r., obč. predst. 41. Janez Zupančič l. r., obč. sv. oba iz Loč.

XII. Za občino Artič.

L. S. 42. Josip Pintarič l. r., obč. predst.; 43. Martin Drugovič l. r., obč. odb. 44. Blaž Lapuh l. r., obč. odb. iz Artič.

XIII. Za občino Kapele.

L. S. 45. Janez Blaževič l. r., obč. predst.; 46. Franjo Zorčič l. r., obč. sv.; 47. Marko Šular l. r., obč. sv. in cen. vsi iz Kapele.

XIV. Za občino Bizeljsko.

L. S. 48. Ignacij pl. Levinsky l. r., obč. predst.; 49. Josip Janežič l. r., obč. sv.; 50. Franjo Balon l. r., obč. sv. in cen.; 51. Janez Balon l. r., obč. odb.; 52. Josip Pečnik l. r., obč. sv. in cen. vsi iz Bizeljskega.

XV. Za občino Mihalovec.

L. S. 53. Andrej Urek l. r., obč. predst. iz Mihalovca.

XVI. Za občino Zakot.

54. Miha Predanič l. r., obč. predst. in cen.; 55. Janez Kreačič l. r., obč. sv. in cen. 56. Franjo Deržič l. r., obč. sv.; 57. Janez Šetinc l. r., obč. odb.; 58. Josip Šetinc l. r., obč. odb.; 59. Franjo Zorko l. r., obč. odb.; 60. Janez Urek l. r. obč. sv. vsi iz Zakota.

XVII. Za občino Bojsna.

L. S. 61. Martin Sotlar l. r., obč. predst.; 62. Z. k. Josip Cvetko, obč. sv. po Sotlar-ju l. r., podp. oba iz Bojsne.

Tej pritožbi se pridružuje okrajno zastopstvo brezko s pristavkom, da mora pravosodje, ki se je tako zelo podražilo, za nasledek imeti popolno obubožanje kmeta, da je splošnemu denarnemu pomanjkanju večidel pravosodje krivo, da se končno notarji zaradi zunanjih komisij od svojih poslov na neopravičen način zadržujejo.

Okrajno zastopstvo v Brežicah 1. marca 1877.

63. L. S. Ignacij Žnideršič, l. r. načelnik; 64. Jože Potočnik, l. r. okrajni odbornik; 65. Ivan Janežič, l. r. okrajni odbornik; 66. Gustav del Cott okrajni odbornik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. marca.

Uže **ustavoverni** listi so prepričani, da so je v državnem zboru zastoj govorilo od strani nemškoliberalne stranke za novo tiskovno postavo. Ministerstvo je molčalo in s tem dalo razumeti, da ostane stvar pri starej — tiskovnej svobodi. Ali „liberalni“ so pa vendar zmirom.

Gališki deželni zbor ne bode tačas zboroval, kakor drugi, namreč ne aprila, temuč stoprav avgusta meseca. Ali morda iz tega obzira, ker se pričakuje na spomlad ruska vojska na iztoku in se neče Poljakov imeti zborujočih?

V **Zagrebu** je živahno javno življenje postalo. V soboto so imeli prvi javni shod ali meeting. Predsednik je bil Ivan Vončina, govornikov pa mnogo. Ali — srečni Hrvati! Njim ne gre za obstanek, politično bodočnost, temuč samo zagrebška — voda, to je vse, kar duhove hrvatske silno razburja. Vodovod, ali ne? to je vprašanje.

Iz **Pešte** se poroča 12. t. m. Liberalna stranka je sprejela vladni predlog, da se druga sesija zbora zaključí.

Vnanje države.

General **Ignatiev** ima v Parizu povsod, kamor pride jako odlično mesto. Francozje hočejo, pravi se, pridobiti rusko prijateljstvo. Ignatiev je sprejel 9. t. m. vojvodo Decazes-a,

v gledališči je imel ložo predsednika republike, Mac-Mahonovo. Sprejet je bil potem pri Mac-Mahonu in dogovarjal se s Thiersom. — Nalog njegov je, od velevlastij dobiti podpisan protokol, po katerem se Turčija opominja izvesti reforme na konferenci terjane. Pariški dopisnik „Timesov“ je bil tudi pri Ignatievu in je iz razgovora z njim posnel, da ruski general in diplomat nij še popolnem odlóčen ne iti v London. Vtorek je bil v Elizijah velik obed Ignatievu na čast. V četrtek otide iz Pariza.

Iz **Rumunije** se piše „N. Fr. Pr.“, da tam prebivalstvo za gotovo pričakuje rusko-turške vojske. Da si se Rumunija te vojske ne bode udeležila, vendar so vse rumunske simpatije na strani Rusov. Zavoljo tega bodo Rusi imeli lahko stanje v deželi.

Iz **Carigrada** se „N. Fr. Pr.“ javlja vest o revolucionarnih turških plakatih, ki so bili na oglih nabiti in so izražali nevoljo, da turška vlada nij turškega ljudstva poslušala, ko je s Srbijo mir sklepala. Isti plakati terjajo, naj se vojni minister Redif-paša odstavi in Mahmud-Damad-paša odstrani iz sultanove palače, ker sta deželi škodljiva.

Iz **Rima** poroča telegram 12. t. m. da je papež dvanaest kardinalov in devet škofov imenoval. Kardinal Ferieri postane kammerlengo.

Svoboda, kakor na **Nemškem**, se bode odslej reklo, kadar se bode hotelo povedati, kateri kulturni narod najsvobodnejše diha. Iz Berlina se namreč poroča: Poprejšnji nemški legacijski sekretér v Parizu, baron Loe, je bil zavoljo treh člankov v „Reichsglocke“ priobčenih, obsojen na jedno leto, urednik Gehlsen na pet let in prejšnji legac. svetovalec grof Herman Arnim na tri mesece ječe.

Dopisi.

Izpod **Nanosa** 9. marca [Izv. dop.]

Štrašna revščina, katera letos pri nas kraljuje, z vsakim dnevom čedalje večja postaje. Minolo jesen se nij niti toliko pridelalo, da bi bilo mogoče do polovice zime s tem preživeti. Poleg vsega skromnega in varčnega življenja je doseh dob uže živež pošel. Preteča lakota se nam bliža, da, v nekaterih krajih uže zdaj na vrata trka. Tej, kakor tudi vsled te sledeči bolezni, se mi nikakor v bran postaviti ne moremo, vsled splošnega pomanjkanja. Ne samo preteklo leto bila je pri nas slaba letina, uže davno prej nijsmo imeli dobre, primoran je torej ubogi kmetič uže skozi več let, vsako spomlad na upanje živež jemati, kateri dolg pa nij mogel nikakor inace pobotati, ako nij kje novi dolg na posestvo napravil, ali pa kaj od poslednjega odprodal. Ako je učinil zadnje, kar je največkrat bil primoran, dobil je za prodano čisto malo, da, mnogokrati ni tretjine ali pa celo četrtine prave vrednosti ne, če je pa na posodo dobil, moral je velikanske obresti od posojenega denarja plačevati. Radi tega zamreženi in zadolženi so večinoma naši posestniki do glave. Da gre naš kraj tako naglim korakom pod zlo, nijso krive samo slabe letine, nego davki, s katerimi smo mi preobloženi tako, da moramo včasih pridelek skoraj od kupiti. („Svoboda“ tiska o tem dosti pisati ne dovoljuje, kar pa denes moj namen nij).

Kakor uže gori rečeno, použilo se je dosihmal skoraj ves vlaški pridelek; ne samo skrinje, i mošnje in želodci so prazni. Neizogibno je torej zgoraj navedeno gorje, ako nam od kodi pomoč ne pride, katero pa uže več časa zastoj pričakujemo; čeravno naše zlo nij tajna stvar. Prošnje o tem, so se uže davno uležile, pa vsaj brezi teh, so naše okolstave znane več gospodom, katerim mora biti mar blagor državljanov, torej skrbeti bi mo-

rali, da se preteči lakoti, kar največ mogoče v okom pride. Kadar je jednacega na zgornjem in spodnjem Avstrijskem; tam se vse strune napenjajo, da se pomaga tamošnjemu prebivalstvu, katero pa gotovo toliko pomanjkanja ne trpi, kot je pri nas. Tam je blagostanje še pri mnogih posestnikih doma; posestva od katerih v primeri pridelkov, plačujejo ne velik davek, niso zadolžene, hlevi polni lepe živine, kakoršno pri nas le redko kje nahajamo. A vendar se skrbi kar je naj več mogoče, da se jim pomaga, kar je tudi prav in pošteno, kajti komur se za čase pomaga, temu se veliko pomaga.

Vsako spomlad primanjkuje nam potrebnega semena, za to se pri nas vedno manj seje dakle i manj pridelka, kajti kedor ne seje, ta tudi žeti ne more to je gola istina. Tako pa tudi vsako poletje imamo čedalje večje pomanjkanje delavnih moči, radi tega nas obdelovanje polja vedno več stane, to pa je čedalje slabše in ne o pravem času izvršeno, nam nij torej misliti o kakem napredku umnega kmetovanja, dokler živimo v takih okolišnih. Kaj da bode pa v prihodnjo spomlad pri nas, more si dragi čitatelj sam misliti. Prodal bode ubogi kmetič do zadnjega repa iz hleva, vsaj vse drugo kar je le mogel, je uže poprodal v obrambo lakoti, torej ko bode čas obdelovanja polja nastopil. primanjkovalo mu bode vsega potrebnega; ne bode imel živeža, ne semena, ne živine, ne orodja ne gnoja, da še celo ob zdravje ali životne moči bode vsled vsega pomankanja prišel. Pa nij treba misliti, ka to je prazna iztuhtana domišlija, nikakor ne, to je gola, še preveč se svitlimi barmami pobarvana istina. (V predzadnjem listu smo poročili, da je uže Nj. vel. cesar izvolil darovati znatno svoto za olajšanje te revščine, in upati je, da sl. vlada še kaj stori. Uredn.)

Iz Celjske okolice 9. marca. [Izvirni dopis.] Vsako društvo veseli se, ako so predniki in načelniki njegovi zaslužni in odlični možje, — vsak zavod navdaja nekaka radost, če ima skrbne voditelje, ravnatelje in dobre podpornike, ve ceniti ter izpoznavajo svoje ustanovitelje in pospešitelje celega napredka, koji se borijo in trudijo ne samo v prijetnih in mirnih, temveč tudi v hudih in viharjih časih za obči blagor in napredek; tembolj pa, ko se taki možje le redko nahajajo.

Isto tako čisla vsak narod svoje zveste sinove in ljubljence, pripoznava zasluge ter spoštuje in je ponosen na svoje patrijote in rojake, koji mu vrlo stoje na čelu in se odlikujejo kot hrabri možje, ki ga varujejo vedno vseh nadlog in težav. — Posebno pa si dozdaj naš slovenski narod hvala Bogu ne more tako očitati, kakor je nekda visokodušni Nemec na Kranjskem pri neki priliki, ko se njegovi politični bratje niso dobro obnesli — vskliknil ter obupno in ves razjarjen zaklical: „Wozu hat die Nation ihre Männer, wenn sie dieselben nicht erkennt und würdigt?“ Čemu ima narod svoje možake če jih ne izpozna in čisla. Ker pa to za naš narod ne velja, naj bode temu konec.

Nekaj enacega prijetnega, ki je temu ravno nasprotno, imamo letos slovenski Štajarci iz Celja, koje je nekako narodno središče, z radostjo zabilježiti.

Razglašena je uže več dni novica po časnikih, da je naš blagi g. dr. Kočevar, oče savinjskih Slovencev, kakor ga narodni listi po

pravici imenujejo, postal cesarski svetovalec, kar je tudi povsem zaslužil in mu iz srea privoščimo. K temu mu tembolj čestitamo, ker on nema le kot zdravnik in dobrotnik v svojej stroki in službi, temveč tudi kot najodličnejši narodnjak, trdni steber, in krepka podpora naše čitalnice in celega slovenskega naroda vsestransko dokaj zaslug.

Znano je uže, da je napravila naša čitalnica 22. svečana zvečer, vsled tega odlikovanja našega imenovanega ljubljence, vrlemu narodnjaku, svojemu ustanovitelju in krepkemu podporniku na čast in v slavo banket. ki nam bode vedno v spominu ostal. Ker je pa „Slovenski Narod“ uže prinesel jedenkrat dopis o tej slavnosti, nij denes moj predmet, o tem večeru še obširneje govoriti, in vsako točko še natančneje popisavati. Oziram se le še na posamezne reči nazaj, ki so pri prvem dopisu izostale ter rečem:

Kdo bi se oni večer ne bil radoval, ko smo imeli čast in videli v svojej sredi mnogozaslužnega, občespoštovanega in jako čislane g. dr. Kočevarja, koji je bil cel večer, posebno pa pri prvi napitnici, ki je slavljencu samemu veljala in pri kateri je predsednik čitalnice njegove zasluge našteval, tako vesel in ginjen, da so se mu solze vdrle po starih licih, ko mu je konec napitnice cela družba krepko in navdušeno zaklicala trikratni gromoviti živio!!!

To se je ponavljalo pri vsakej napitnici tako, da je po dvoranah odmevalo. — Istina pa je, da so pri tej priliki tudi nekaterim navzočim igrale solze radosti in veselja v očeh tudi pisalcu teh vrstic. — Videlo se je, kako je g. dr. Kočevar v vseh krogih priljubljen, kajti te slovesnosti udeležili so se možje vseh stanov. Tu je bil poleg priprostega kmeta zastopan tudi odličen mestjan, zraven duhovenske gospodske udeležili so se tudi visoki uradniki, z učiteljstvom in trgovcem prišli so tudi nižji služabniki.

Ko se je po dokončanem banketu vrli narodni starina zahvalil in poslovil, rekel je, da je bil to zanj najprijetnejši večer. Preverjeni pa smo, da je imenovani cesarski svetovalec v našem nasprotnem taborji ravno tako priljubljen in čislán, kakor pri nas, ter se enake slave in spoštovanja razveseljuje. Končno moramo še nekaj reči. Ne le celjska čitalnica z narodnim Celjem vred, temveč vsa savinjska dolina s celjskim okrajem, in celi spodnji Štajer sme vesel in ponosen biti, da ima tako blagega moža in slovečega patrijota, kakor je g. dr. Kočevar. On je v pravem pomenu besede čisti narodni značaj, sè svojo narodnostjo nij nikoli tržil — nij nikakor sebičen, ter ž njo ne išče nikoli dobičkarije.

Pač pa imamo žalibog temu nasproti od druge strani zabilježiti, da ima naš narod po nekaterih krajih možake in veljavnike na čelu, koji so po vnani obliki res narodni in kot taki figurirajo, ali le v mirnih in ugodnih časih. Če pa preti našemu narodu kaka nesreča, se mu približujejo viharji dnevi in resni časi, ko je treba marljivega delovanja, energičnega postopanja in pa dokaj strpljivosti v borbi, takrat obmolknejo in potihnejo.

Domače stvari.

— (Mestne volitve.) Poroča se nam: Ljubljanski nemškutarski volilci III. razreda so imeli predsinočnjem v kazini svoj napovedani volilni shod, da za poskušnjo volijo svoje kandidate. Veliki kazinski salon je ostal —

prazen, kajti prišlo je bilo tako pičlo število, da je bilo še v „klubzimru“ zadosti prostora. Navzočni ljubljanski Turki so sploh izrekli misel, da je ves njih trud najbrž brezvspešen v tem razredu. „Ist nichts zu machen.“ dejal je jeden odličnih nemških agitatorjev. Čudno je, da včerajšnja „Laib. Ztg.“ o kandidatih in shodu nič ne zine. Za kandidate so postavili, če smo prav slišali, tapecirarja Mathiana, ki se je uže l. 1868 kot nemškutarski agitator odlikoval, da si ima zaslužek in delo tudi pri narodnih ljudeh, in mestnega tesarja Gvajca, ki je uže lani nemškutarski kandidat bil. Ker zadnji nij bil navzoč, in so nekateri dvomili, da bi letos sprejel ponujano čast, kajti uže lani mu nij bilo prav, da ga nemškutarji nadlegujejo, zato so eventualno postavili kot „Nothnagel“ hišnega posestnika Komarja v Krakovem, ker so nekateri nemškutarji rekli, da ima mnogo prijateljev in simpatij pri Krakovčanih in Trnovčanih, kar pa ti pred dvema letoma niso potrdili. Včeraj so uradniki in nemškutarski učitelji nastavljal kandidata za drugi razred.

— (Pogreb prof. Ivana Tušeka) je bil jako velik. Razen gimnazijske mladeži, kolegov in znancev, spremila je umrlega slovenskega pisatelja vsa odličnejša narodna inteligenca na poslednje počivališče. Pred rakvijo so nesli učenci vence z narodnimi trakovi. Mej temi je bil posebno krasen lovorjev venec z velicimi traki in napisom: „Slovenskemu pisatelju — Prijatelji“, dalje so bili venci od sedmošolcev, petošolcev, „quarta“, tretješolcev, banke „Slavijske“ in mnogo buketov. Pred hišo in na grobu so mu dijaki zapeli.

— (O Tuškovem življenji in delovanji) piše „Sl.“ tako-le: Bil pa je rojen Ivan Tušek v selski fari na Gorenjskem l. 1835, in je v Ljubljani gimnazijo dovršil l. 1855 po godni preskušnji, v kateri so mu bili vrstniki součenci na pr. grof Karl Chorinsky, profesorji Fr. Erjavec, Jos. Stritar, Val. Kermavner, Ant. Skubic; Jos. Mader, dr. Val. Zarnik, ranjka Val. Mandelc in Sim. Jenko itd. Po dovršenih študijah vseučiliških bil je profesor na kr. viši realci v Zagrebu, od koder pride l. 1871 na gimnazijo v Ljubljano za profesorja naravoslovja in matematike. Ranjki se je bil še učenec marljivo poprijel slovensčine in realnih nauk, ter je v njih napredoval, le z njimi se trudil, v njih postal pisatelj, in v tem oboru na slovenskem slovenem polji storil toliko, da ostane vedno slavno ime njegovo med dotičnimi pisatelji prve vrste. Kedar je ranjki blagi A. Janežič jel bil dajati na svitlo „Glasnik Slovenski“, l. 1858, prihitel mu je z nekaterimi součenci koj na pomoč tudi Ivan Tušek, in v njem se nahajajo prvi njegovi spisi na pr. Pripovedke z Martinivrho; Pajki; Vinska trta; Potovanje krog Triglava; O čarovnih zeliščih. — Vzlasti se je pečal z rastlinstvom, in o njem l. 1862 zv. VIII. sestavil: „Naj bolj potrebne stvari iz botaniške terminologije“ str 160 — 171, kjer na koncu, tedaj učitelj na viši realci v Zagrebu, pravi: „Mislim, da je najbolji in najkrajši pot, da dobimo veljavno in stalno terminologijo botaniško, ako se ta stvar pretresa po časopisih; zato pa prosim vsacega, kdor bo to od mene sestavljeno terminologijo bral, naj pošlje svoje opazke in popravke „Glasniku“, ali pa neposredno meni itd.“. Koliko in kaj je spisal ranjki Ivan Tušek v Zagrebu tedaj, kedar so po ukazu narodne vlade po šolah koj morali podučevati v jeziku

hrvatskem in v ta namen si vrediti potrebne knjige, tega ne vem, in to naj kateri vrstnikov njegovih popiše nam Slovincem; to pa vem, da je v IV. šestki izvrstnega Janežičevega „Cvetja iz domačih in tujih logov“ prišlo na svetlo: 1. Rastlinstvo. Prirodopis za niže gimnazije in realke. Spisal A. Pokorny. Poslovenil Ivan Tušek. Celovec 1864 8. 123. — 2. Štirje letni časi. Po E. A. Rossmässlerji predelal Ivan Tušek kr. više realke profesor v Zagrebu. Izdala in založila Matica Slovenska v Ljubljani. 1867. 8. VI. 244. S 40 v tekst vtiskanimi podobščinami. — 3. Schoedler. Knjiga prirode. I. snopič. Fizika. Poslovenil Ivan Tušek. V Ljubljani. 1868 8. 227. Z 216 podobami. — 4. Prirodopis rastlinstva. Za spodnje razrede srednjih šol idelal dr. A. Pokorny. Poslovenil Ivan Tušek. Drugo predelano in pomnožena izdanje s 350 podobami. Natisnj. v Pragi 1872. 8. V. 244. Izdala in založila Matica Slovenska. — 5. Niže merstvo. Po hrvatskem Vekoslava Köröskénija predelal. Ivan Tušek. S 106 v tekst natisnjenimi podobami. V Ljubljani. Založil deželni odbor Kranjski 1872. 8. IV. 76. — 6. Schoedler. Knjiga prirode. IV. snopič. Botanika. S 240 podobami. 1875. III. 161. Poslovenil Ivan Tušek. V Ljubljani izdala Matica Slovenska. — L. 1870 je postal ranjki, še profesor v Zagrebu, odbornik Matice Slovenske v Ljubljani, l. 1873 po smrti Lesarjevi vsled lastne ponudbe nje tajnik, ter je spisoval v Letopisu poročila o delovanji in imenik družnikov Matice Slovenske do lastne odpovedi l. 1876.

— (Slovensko znanstveno predavanje v ljubljanski čitalnici) je bilo tudi zadnjo nedeljo od 11. do 12. ure dopoludne jako obilo obiskano, ter je občinstvo z velikim zanimanjem poslušalo g. prof. Šukljeja, ki je z živimi barvami risal velikansko zgodovinsko podobo Wallensteinovo. — Prihodnjo nedeljo bere slikar g. Ivan Franke.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 18. t. m. se prično benefice. Prvo bode imel regisseur in igravec, g. Kocelj, ki si je na občno zahtevanje izbral Schillerjevo žaligro v 5 dejanjih „Kovarstvo in ljubezen“. Znano je, da ima beneficijant v tej igri lepo nalogo predsednika, ki jo je prvokrat na občno zadovoljnost izpeljal. Ker je beneficijant za slovensko gledališče jedna prvih močij, upamo, da ga bode občinstvo z obilno udeležbo razveselilo.

— (Iz Bleda) se nam 13. t. m. poroča: Po zadnjem snegu nastal je pri nas takov mraz, da je padli sneg v jezero zamrznil in led imamo sedaj. Včeraj so se uže poskusili po ledu dričati. Led je uže debel in ako mraz še nekaj časa traja, hodili bomo še o velikej noči po njem. Čudno! Kaj tacega najstarejši ljudje ne pomnijo; pravijo: ker je sedaj vse narobe, mora tudi vreme in zima narobe vesti se.

— (Francoska knjižica) je izšla te dni v Kleinmayer-Bambergovi zalogi in se zove „souvenir de l'impératrice Josephine“. Obseg knjigi je slavodotka na francosko cesarico Josephino Beauharnais. Pisatelj jej je znan učitelj francoščine tukaj. Napake, katere nahajamo notri, kakor: regreds, offencée, exita nam. excita, ommage nam. l'hommage pripisovati so menda na račun stavcu. —k.

Loterijne srečke.

V Trstu 10. marca: 77. 66. 32. 80. 39.
V Linci 10. marca: 52. 30. 26. 25. 56.

Dunajska borza 13. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	62 gld. 90 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67 " 75 "
Zlata renta	74 " 45 "
1860 drž. posojilo	109 " — "
Akcije narodne banke	826 " — "
Kreditne akcije	148 " 80 "
London	123 " 75 "
Napol.	9 " 89 "
C. k. cekini	5 " 85 "
Srebro	112 " 35 "
Državne marke	60 " 75 "

Štev. 3462.

(58—1)

Razglas.

Leta 1877 imajo sledeči gospodje srenjski svetovalci iz mestnega zbora izstopiti, namreč:

Iz I. volilnega razreda:

Karol Deschmann,
Aleksander Dreö,
dr. Adolf Schaffer,
Edmund Terpin.

Iz II. volilnega razreda:

Leopold Bürger,
dr. Fridrich vit. Kaltenegger,
Anton Laschan,
Rajmund Zhuber pl. Okrog.

Iz III. volilnega razreda:

Peter Lasnik,
Jožef Regali.

Nasproti ostanejo naslednji gospodje srenjski svetovalci še v mestnem zboru, kakor:

dr. Karol Bleiweis,
Franc Doberlet,
Franc Goršič,
Janez N. Horak,
Jožef Jurčič,
dr. Frid. Keesbacher,
Karol Klum,
Karol Leskovic,
Ferdinand Mahr,
Andrej Malitsch,

Vaso Petričič,
dr. Anton Pfefferer,
Rajmund Pirker,
Franc Potočnik,
dr. Anton vitez Schöppel,
dr. Robert pl. Schrey,
dr. Emil vitez Stöckl,
dr. Jožef Suppan,
dr. Franc Suppantšitsch,
Franc Ziegler.

Za dopolnitve volitvene se vsled sklepa mestnega zbora od 6. marca t. l. sledeči dnevi določijo:

a) III. volilni razred voli 24. marca t. l. dopoludne od 8. do 12. ure.

Če bi ožja volitev potrebna bila, vršila se bo taisti dan dopoludne od 3. do 6. ure.

b) II. volilni razred voli 26. marca t. l. dopoludne od 8. do 12. ure in po potrebi v ožji volitvi dopoludne od 3. do 6. ure.

c) I. volilni razred voli 27. marca t. l. dopoludne od 8. do 12. ure in v ožji volitvi dopoludne od 3. do 6. ure.

Glasovni listki bodo se v kratkem gospodom volilem poslali.

To se taistim naznani s pristavkom, da se smejo izstopivši odborniki zopet voliti in da se morajo po š. 39 občinske postave, kateri ugovori proti veljavnosti dovršenih volitev najdalje osem dni po končanih volitvah mestnemu zboru predložiti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

7. marca 1877.

Laschan, župan.

Prepeličar

(Vorstehthund),

kavasto-rujave barve, v „tretjem polji“ dresiran, se po ceni prodaje. Natančneje se izve pri gospé Mariji Dovgan, pri sv. Krištofu v Ljubljani, pokopališke ulice št. 4. (54—3)

Samo 80 kr.

1 par nožev z vilicami iz pravega, vedno belo ostajajočega britanskega srebra, $\frac{1}{2}$ duc. 4 gld. Žličice za kavo, ena kr. 10, 15, 20, 30, 40. Žlice za jed, " 30, 40, 50, 60, 70. 1 zajemalec za mleko, kr. 60, 80, gl. 1, 1,20, 1,50. 1 zajemalec za juho, gl. 1,20, 1,50, 2, 3. 1 par velikih svečnikov, gl. 2, 3, 4, 5, 6. 1 tasa, velika, kr. 90, gl. 1,20, 1,50, 2, 2,50, 3,50. 1 okvir za fotografijo, fin, kr. 80.

■ Vse drugo jako cenó. ■

Naslov:

M. Bressler,

zaloga metalnega blaga,

Wien, Neubau, Burggasse 2,

Hotel Höfler.

■ Cenilnik zastoj. Naročbe iz provincije takoj s poštanim povzetjem. (25—11)

Graške špiritne drože

dobivajo se vsak dan sveže (frišne) v prodajalnicah steklenega blaga gosp. **Franca Kolmana** na glavnem trgu št. 236 iz prijaznosti do (378—29) **A. Schneiderja.**

■ Menj ko pol kilograma (1 funt) se ne prodaje.

sem bolnim moč in zdravje brez ieka

in brez stroškov po izvrstni

Revalessière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; šleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in bledanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shušanje, bledico in prolajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolj nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Boneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlounart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalessière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristih in grizih, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sealni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in pravih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v glju. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalessière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalessière du Barry vsostransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimperu, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalessière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalessière ozdravila me je popolnem strašnih želodčnih in čutnicnih boleznih, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

Revalessière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalessière-Biscuiten v pušicah in Revalessière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dmaaggi, Wallischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijah trgovcih, tudi razpošilja duajaka lista na vse kraje po poštah takozvanih ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spiljeu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (81)

Franc-ove esence za življenje.

Gotovo in skušeno sredstvo proti večini boleznij z vspešnim učinkom in sicer tako, da bi morala vsaka gospodinja tako zdravilo pri hiši imeti. (53—41)

Jedino pravo dobiva se pri

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.